

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۰۱/۲۴

میر عبدالواحد سادات

شکست اخلاقی بزرگترین امپراطوری جهان

لاطایلات تازه رییس جمهور امریکا
یاوه می گویم عقلم زایل است !

اقای بایدن بر تاکید بر این موضوع که :

"به خاطر خروج از افغانستان که مورد انتقاد قرار گرفته است، عذرخواهی نخواهد کرد ."

در واقع بجرم خود اعتراف مینماید .

مسئولیت حقوقی و اخلاقی امریکا در قبال تراژیدی افغانستان از کفر ابلیس معروفتر است و اراهه دلایل در زمینه
خرما بردن به بغداد می باشد .

بعد از بزرگترین افتضاح و شرمساری دولت و عظیم ترین خیانت به افغانستان ، این هذیان گوی بینظیر تاریخ باز
هم بر زخم خونین مردم مظلوم نمک می پاشد و با بی ازرمی تکرار مینماید که :

"اگر فکر می کنید کسی می تواند افغانستان را تحت یک دولت واحد متحد کند، دست خود را بلند کنید؟ ، این کشور
«مستعد وحدت»

جواب این دشمن سرافکنده تاریخ خطاب دو سال قبل خود را تکرار و با دوستان عزیز شریک مینمایم .

مخاطب من آقای جوبایدن است :

(نقد تفکر قیم مابانه و استعماری)

مطبوعات بین المللی از آخرین ارشادات این اقا در مورد افغانستان چنین نقل کرده اند :

"! -من کاملاً مخالف مفکوره ملت سازی در افغانستان بودم. تنها کاری که بایست انجام بدهیم رسیدگی به تروریزم
در آن منطقه است .

" -در جریان سفرهایش به افغانستان دریافته است هیچ امکان متحد ساختن این کشور (افغانستان) وجود ندارد، هیچ
امکان این وجود ندارد که افغانستان به کشور یکپارچه مبدل شود ."

اظهارات قبلی آقای جوبایدن در مورد افغانستان و برخورد با افغانان ، گویای این حقیقت است که :

از اولین سفر بحیث سناتور و در سفر های بعدی منحبث معاون رئیس جمهور در اظهار نظر او سفاقت و سخافت
فراوان دیده شده است که داستان های انرا میتوانیم در کتابهای خاطرات آقایان ، داکتر خلیل زاد و داکتر سپنتا مطالعه
نماییم . چنانچه او با ذکر این مطلب به آقای کرزی که :

"پاکستان چهل بار مهمتر برای ما است ، با عصبانیت میز نان شب را ترك مینماید و باری حرفهای زشت و خلاف
حرف دیپلماتیک به آقای قانونی ، سفیر خلیل زاد ، چنانچه در کتاب خود مینویسد ، مجبور میگردد ، بخاطر " ترمیم
" اقدام نماید ."

از انجابهیکه یاوه گویی جز عادت این اقا است ، در رابطه لاطایلات اخیر او که بر طبق کود مدنی افغانستان " تصرف فضولی " پنداشته میشود ، بر مبنای حکمت نهفته در اندرز بزرگان ما ، خاموشی به او ، بهترین جواب است :

پس جواب او سکوت است و سکون

هست با ابله سخن گفتن جنون

اما بنابر سخن وخشورانه حضرت سعدی که :

بوقت ضرورت ان به که در سخن کوشی !

با نهایت ایجاز توجه مخاطب خود به این موارد معطوف میدارم :

-بیاد داشته باشید که :

ملت سازی در هرکشور پروسه داخلی ان ملت است . اندیشه ساختن دولت و ملت در سایر کشور در اساس از فکر استعماری و دید حقارت انگیز به کشور ها و مردمانی " جهان سومی " ناشی میگردد .

البته عامل بیرونی در تمام کشور ها و منجمله افغانستان میتواند در پروسه ملت و دولت سازی نقش موثر ایفا نماید از جانب دیگر شما و دولت متبوع شما را کی دعوت نموده که بیاوید و برای ما " ملت " بسازید ؟

تعاریف متعدد و متفاوت از " ملت " وجود دارد و این نظر آقای جوبایدن متکی بر کدام " تیوری " است ، مجهول میباشد .

اجماع نظر دانشمندان بر سرزمین مشترک (وطن مشترک) ، تاریخ مشترک ، خاطرات تاریخی مشترک ، دین مشترک و فرهنگ مشترک در بیان افاده ملت وجود دارد که بر مبنای ان وطن مشترک ما در درازنای تاریخ و قرنهای و حتی هزار ها سال قبل از کشف امریکا بنامهای اریانا ، خراسان و افغانستان کنونی مهد و معرف تمدنهای بزرگ بوده است .

هرگاه ملت را به مفهوم مدرن و وستفالی ان در نظر بگیریم ، در افغانستان قریب به صد سال قبل و با انفاذ اولین قانون اساسی و ایجاد دولت ملی آغاز یافته است و متأسفانه دولت متبوع شما ازین پروسه مترقی استقبال نکرده است ، نه تنها به ندای دولت مدرن و ملی امانی بخاطر برسمیت شناختن و کمک ، که توسط ازادبخواه بزرگ محمد ولی خان دروازی به جانب امریکا رسانیده شد ، پاسخ مثبت داده نشد که در مراجعات بعدی زمانیکه شاه سابق افغانستان قانون اساسی (دهه مشروطیت) را که مفاد و مندرجات اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاقهای جهانی در ان بازتاب گسترده و دقیق داشت ، با مقامات امریکایی مطرح مینماید با برخورد سرد انان مواجه میگردد (سفر شاه سابق در دهه شصت در زمان زمامداری جان اف کندی ، که تفصیل ان در کتاب خاطرات سید قاسم رشتیا ذکر گردیده است) در بیشتر از هجده سال اخیر و گذاشتن خشت کج در بن ، به عوض دولت مقتدر ملی قانون محور ، شرکت سهامی جهادی - طالبی مسلط و کلیتوکراسی حاکم گردیده است که افزون بر عامل منفی و ناکام عوامل داخلی ، تقصیر جانب امریکا و منجمله شخص آقای جوبایدن در هشت سالیکه سمت معاون رئیس جمهور را عهده دار بود ، در دفاع از اقلیت منفور نیکه داران " جهاد " و " قوم " فروشان کلیتوکرات ، از کفر ابلیس معروفتر است و همین حکومت دو سره " وحدت ملی " و عامل افتراق ملی نسخه منحط وزیر خارجه تیم شان میباشد .

در يك تریبون عادلانه بین المللی از نام مردم به عزا نشسته افغانستان میتوان از آقای جوبایدن سوال نمود :

عامل اساسی تخریب و انفجار يك جامعه جنگ این برکه خونین و سیاه تاریخ بشر میباشد ، چگونه و بر اساس کدام وجدان انسانی میتوانید از نقش دولت متبوع تان در آغاز این جنگ و مدتها قبل از ورود قوای نظامی اتحاد شوروی انکار نمایید ؟

تراژیدی خونبار افغانستان معلول و محصول مداخله و تجاوز خارجی است و درین بیشتر از چهاردهه و از آغاز و تاکنون ایالات متحده امریکا یکی از عوامل ان میباشد .

درین بیشتر از هجده سال از اثر سیاست های کجدار و مریز امریکا ، جنگ اعلام نشده پاکستان (کشور دلخواه شما) تداوم یافته و ریشه تروریسم را در انکشور (هارورد تروریستان جهان) ابیاری وبه قیمت تباهی و بخت و خون کشیدن مردم مظلوم ما ، شاخ بری در افغانستان انجام و دوام دارد .

افغانستان نه تنها قربانی و نطع جنگ سرد است ، بل یکی از بزرگترین قربانیان کشمکش های جیوپولوتیک جهانی و دور جدید " بازبهای بزرگ " میباشد .

اکنون که بر اساس منافع ملی امریکا و مصالح جیوپولوتیک انکشور ، سازشها و کرنشها بخاطر تدام سیطره در قلب اسیا انجام میابد ، سخنان توهین آمیز و انهم بخاطر اهداف پوپولیستی و انتخاباتی ، فقط از :

شکست اخلاقی اقایان حکایه مینماید که :

مسولیت اخلاقی کشورشان در قبال تراژیدی خونبار ما اظهر من الشمس است !!!

"تفرقه بینداز و حکومت کن " و تیوری های طراز استعماری که :

کشور های " جهان سومی " را فاقد استعداد گذار بشاهراه ترقی قلمداد کردن ، دیگر مردود میباشد .

البته آنچه به ادرس آقای جوبایدن گفته شد ، به هیچوجه به مفهوم خاک انداختن به نقش منفی خود ما در تخریب کشور ما ، دولت و وحدت ملی افغانستان نمیباشد ، باید در يك اسیب شناسی دقیق ، صادقانه به ناکامی خود اعتراف و با توسل به عقلانیت سیاسی و بدور از شعاردادن و تکیه به شعور ، راه نجات را تشخیص و بخاطر ان تلاش نماییم . پاشنه اشیل افغانستان فقدان دولت ملی مقتدر قانون محور و عدالت گستر میباشد ، دستیابی به این مأمول فقط در برابری و برادری واقعی تحقق حقوق شهروندی و با جنگ زدن بوحدت واقعی ملی اقوام با هم برادر و برابر افغانستان میسر خواهد بود .

با حرمت